

lig gjøre, naar denne Overgangsperiode, som Regjeringen troster sig til at troe, ikke skal blive lang. (Hør.). Den senere Udvikling, hvortil jeg har hentydet, har jeg ikke tænkt mig skulde finde Sted gennem en isoleret Behandling med den danske Rigsdag og de særskilte Provindsstater, men den senere Udvikling har jeg tænkt mig at burde foregaae, naar Lovgivningsmagten omfatter det hele Goldsystem, naar der er en Lovgivningsmagt for alle Goldanliggender. Indtil den Tid kan meget godt denne senere Udvikling stilles i Bero; og i ethvert Tilfælde maa jeg gjøre opmærksom paa, at man her kun har Valget imellem enten at antage, at Regjeringen har Styrke nok til at overvinde de paapegede Vanskeligheder, hvortil Regjeringen tiltroer sig Styrke nok, eller stille den hele Sag i Bero. (Ja.) At gaae en saadan Mellemvei, som den ærede Folkethingmand for Aarhus Amts 2det Valgfreds (G. Hage) har antydet, nemlig nu at vedtage de Goldnedsættelser, som findes fornødne og rigtige, og derimod forbeholde den endelige Bestemmelse til en senere Tid, naar Goldgrændsen skulde forlægges til Elben, det anseer jeg for aldeles urigtigt, og det indlader jeg mig aldrig paa, saalænge jeg er Finanzminister.

Jeg maa forlange denne Sag antaget eller forkastet, een af Delene — en Middelvei gives der ikke —; men jeg maa tillige erklære, at en Udsættelse af denne Sag i mine Tanker ikke blot er en Forkastelse for Diebliffet, men det er en Forkastelse for en længere Fremtid, og jeg ønsker, at de Herrer, der nu argumentere imod strax at vedtage, hvad de selv erklære for at være materielt rigtigt og ønskeligt i en senere Tid, ville holde sig dette for Die. Jeg kan begribe, at man kan have den Mening, at Goldgrændsen ved Eideren skal vedblive for bestandigt, jeg kan begribe det, thi der er visse politiske Anskuelse, med hvilke dette kan stemme overeens; men saa sig man ikke, at man i Almindelighed er en Under af at forlægge Goldgrændsen til Landets Grændser, og at man ikke ønsker at have en indre Goldgrændse, men kun for Diebliffet, i en Overgangsperiode o. s. v., ønsker denne Goldgrændse. Man erklære sig ikke i Almindelighed for en fri Handelspolitikk og sig alleve,

at man i nogle Aar vil have en anden Handelspolitikk; man sig ikke, at man helst vil have Goldgrændsen forlagt til Elben, men at man alligevel med Hensyn til den danske Slesvigke Industri vil have, at den endnu i nogen Tid skal vedblive at være ved Eideren.

Der er af den ærede Folkethingmand for Kjøbenhavns 4de Valgfreds (Rothe) anført adskillige Grunde, som efter hans Mening skulde gjøre det indlysende, at det for Diebliffet var materielt fordeeligst for Danmark og Slesvig, om Goldgrændsen vedblev at være ved Eideren. Jeg maa nu i Almindelighed bemærke, at jeg anseer hele denne Undersøgelse for aldeles uberettiget; vi befinde os ikke paa det Standpunkt, at vi kunne sig, at Holsteen staaer som et fremmed Land ligeoverfor Danmark og Slesvig. Jeg vil aldeles afsee fra højere politiske Hensyn og blot henholde mig til hvad selve Goldlovgivningen i den Henseende anviser, og det vil da erindres, at vi i mange Aar, og navnlig siden den 1ste Januar 1839, staae i et Goldforhold til Holsteen, der har omfattet en væsentlig Deel af alle Gjenstande, og som kun midlertidigt har været afbrudt under Krigen og paa Grund af Oprøret. Man er ligeoverfor den Fortid, som Goldbannalerne i den Henseende have at opvise, uberettiget til at antage, at Holsteen skulde være et fremmed Land ligeoverfor Danmark og Slesvig. Men dernæst er den ærede Rigsdagsmands hele Undersøgelse angaaende den materielle Fordeel eller Ikke-Fordeel, som Danmark og Slesvig kunde have af Goldgrændsens Vedbliven, ikke begrundet. Jeg har aldrig hørt Andet, end at den største Grund, som talte for, at to Lande befandt sig i Goldforbindelse med hinanden, var, at de stemte overeens i Henseende til deres Producter; men nu har den ærede Rigsdagsmand derimod til Beviis for Uskeligheden af Goldgrændsens midlertidige Vedbliven anført, at vi ingen Fordele kunde have af at indføre fra Holsteen eller af at udføre til Holsteen, da vore Producter lignede hinanden for meget. Jeg kan ikke forene denne Anskuelse med den almindelige Anskuelse, han har udtalt om, at han slutter sig til den frie Handelspolitikk. Forsaaavidt han har fremhæ-